

ת"פ 12396/04/21 - מדינת ישראל נגד סאבר אבו כף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 12396-04-21 מדינת ישראל נ' אבו כף
תיק חיצוני: 68515/2018

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים סאבר אבו כף

החלטה רקע:

1. בפני בקשה שנייה במסגרתה הועלו טענות מקדמיות (להלן: "**הבקשה הנוספת**") ובצידן עתירה לבטל את כתב האישום בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") בנימוק שכתב האישום אינו עומד בתנאי הוראת סעיף 57א(א) לחוק.
2. ביום 6.4.2022 הוגשה מטעם הנאשם בקשה ראשונה לביטול כתב האישום בשל טענות מקדמיות. הבקשה נדונה ונדחתה בהחלטה מנומקת מתאריך 20.6.2022. ביום 7.7.2022 הודיעה ההגנה במעמד הדיון כי בכוונתה להעלות טענות מקדמיות נוספות וניתנה הוראה למאשימה, לבקשת ההגנה, להעביר את לוח הזמנים של הטיפול בתיק. המסמך הוגש לתיק ביום 17.7.22 (וצורף גם כנספח א' לבקשה הנוספת).

הבקשה הנוספת:

- 6 ביום 28.9.2022 הוגשה מטעם הנאשם הבקשה הנוספת. עיקר הטענה הוא, שהתיק בעניינו של הנאשם נפתח במשרדי המאשימה ביום 28.8.2018 וכתב האישום הוגש אך ביום 6.4.2021, בחלוף למעלה משנתיים וחצי.
- נטען, כי ביום 28.8.2018, עת התקבל תיק החקירה אצל המאשימה, עמדה בתוקף הנחיית היועמ"ש מס' 4.1202 - משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום (להלן: "**ההנחיה**") ולפיה צריך היה להשלים את הטיפול בתיק בתוך 12 חודשים, כאשר פרק הזמן הוארך ל-18 חודשים בתיקון להנחיה ממרץ 2020 (ראו נספח ב' לבקשה הנוספת).

צוין, כי התיק נשלח להשלמת חקירה ביום 7.1.2020 וחזר מהשלמת חקירה ביום 14.2.2021, בחלוף תקופה של למעלה משנה.

כן צוין, כי פניה למאשימה מיום 8.8.2022 בשאלתה האם תקופת השלמת החקירה עומדת בהוראת סעיף ג(1) לנוהל המשנה לפרקליט המדינה לא נענתה (נספחים ג' ו-ד' לבקשה הנוספת). נטען, כי נוהל זה נועד לעקוב אחר תיקים שהוחזרו להשלמת חקירה כך שלא יישכחו וכי מדובר בחלק מחייב בהנחיה.

עוד נטען, כי בהתאם לסעיף 57(א) לחסד"פ, הגשת כתב האישום בחלוף המועד הקבוע בנהלים ובהנחיות מחייב הסכמת היועץ המשפטי לממשלה - שלא ניתנה במקרה זה.

על כן נטען, שעל פי ההנחיה הרלוונטית היה על המאשימה להגיש את כתב האישום במקרה זה לא יאוחר מיום 28.8.2019. נטען, כי מדובר בשיהוי של כשנה מהמועד הקבוע וכי לא ניתנה הסכמת היועמ"ש ועל כן יש לבטל את כתב האישום.

בנוסף נטען, כי ייתכנו מקרים בהם תקופת הזמן של השלמת חקירה לא תבוא במניין התקופות, אך זאת אם היא עומדת בהנחיית המשנה לפרקליט המדינה כמפורט בנספח ד' לבקשה. במקרה זה המאשימה לא עמדה בלוח הזמנים בכל הקשור להשלמת החקירה. לטענת ההגנה, גם אם יוכחו ממניין התקופות פרק הזמן בו התיק היה בהשלמת חקירה, עדיין הוגש כתב האישום באיחור ולא ניתנה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לכך.

ההגנה הפנתה לאסמכתאות בהן הורו בתי המשפט על ביטול כתבי אישום לאחר שהוגשו באיחור ללא הסכמת היועמ"ש (ראו: ת"פ 5058-08-20 **מדינת ישראל נ' דואונל**; ת"פ 29393-02-20 **מדינת ישראל נ' וחידי**; ת"פ 48371-06-20 **מדינת ישראל נ' אברמוב**).

7. עמדת המאשימה הוגשה לתיק ביום 23.10.2022. עמדת המאשימה היא, כי כתב האישום הוגש בהתאם להנחיות ולנהלים. נטען, כי על פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה פרק הזמן לטיפול בתיק בעבירת פשע הוא 18 חודשים ולא 12 חודשים.

נטען, כי הנוהל אליו הפנתה ההגנה נכנס לתוקף בתאריך 9.2.2021 וכי השלמת החקירה הסתיימה בתאריך 14.2.2021.

כן צוין, כי עניין זה הובהר להגנה בעבר, בהמשך לפניותיו למשרדי המאשימה.

דין והכרעה

8. עיינתי בטענות הצדדים ובמסמכים הרלוונטיים והמסקנה המתחייבת היא, כי דין הטענה להידחות במקרה זה.

המועדים הרלוונטיים שהוצגו על ידי הצדדים הם, שתיק החקירה התקבל במשרדי המאשימה בתאריך 28.8.2018. בתאריך 7.1.2020 נשלח התיק להשלמת חקירה. התיק חזר מהשלמת החקירה למשרדי המאשימה בתאריך 14.2.2021. כתב האישום הוגש בתאריך 6.4.2021.

9. בהתאם להנחיה בעניין משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום (נספח ב' לבקשה), בתקופת השלמת חקירה ייעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק (ראו: סעיף ג' (1) להנחיה). הדבר נכון גם ביחס להנחיה אשר היתה בתוקף בזמנים הרלוונטיים ואשר לא צורפה לבקשה (ראו סעיף 3(ב)(5) להנחיה הרלוונטית).

10. פרק הזמן הרלוונטי לטיפול בעבירה מסוג **פשע**, שהוא פרק הזמן הנכון בענייננו, הוא עד 18 חודשים ולא כפי שנטען.

מניין התקופות בתיק זה הוא, כי ממועד פתיחת התיק בפרקליטות ועד ליום 7.1.2020 חלפו 16 חודשים ו-9 ימים. לאחר מכן מניין הימים התחדש בתאריך 14.2.2021 ועד 6.4.2021, קרי 51 ימים נוספים.

סך התקופות הינו 18 חודשים בדיוק (ליתר דיוק, 18 חודשים פחות יום) ומן הטעם הזה דין הטענה להידחות.

11. לעניין הטענה הנוספת בנוגע לפרק הזמן שבו שהה התיק בהשלמת חקירה, עיון בנספח ד' אותו צירפה ההגנה תומך בטענת המאשימה, כי נוהל זה לא היה בתוקף בזמן הרלוונטי. מכל מקום, ספק רב אם האמור בנוהל, לאור האמור בו, יש בו כדי להקים טענה לפי סעיף 149 לחסד"פ. כך או כך, מאחר שעל פני הדברים הנוהל אינו רלוונטי לענייננו, אין צורך להכריע בטענה בתיק זה.

סוף דבר:

12. בהיעדר בסיס פורמאלי להקמת טענה מקדמית, דין הטענה להידחות. בנסיבות אלה לא נחוץ דיון בשאלת הסעד הנכון לו נמצא כי יש מקום לקבל את הטענה ולא מן הנמנע, כי הסעד הנכון אינו בהכרח ביטול כתב האישום.

13. כמובן, טענות הנוגעות לשיהוי או ליעילות התנהלות היחידה החוקרת והמאשימה, ככל שקיימות, עשויות להיות בעלות משקל בשלב הענישה, בהתאם לדיון.

14. במועד הקבוע, יתקיים דיון לפי סעיף 144 בחסד"פ. הצדדים יהיו ערוכים לדיון לגופו של עניין.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.